

VARIA**KS. WOJCIECH GUZEWICZ**

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie Filia w Elku

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6759-0856>

e-mail: wojciech.guzewicz@uwm.edu.pl

**KAPŁANI DIECEZJI EŁCKIEJ ZMARLI W LATACH
1992–1997 (KS. KAZIMIERZ ANTONI WŁODARCZYK,
KS. JAN WIELGAT, KS. JÓZEF DRAŻBA,
KS. ADOLF JAN JASZCZYK, KS. STANISŁAW
ROGOWSKI, KS. STANISŁAW BIELAWSKI, KS. HUBERT
EMIL KLINGENBERG, KS. ALEKSANDER WALCZYK)**

Streszczenie: W artykule przedstawiono osiem biogramów kapłanów diecezji ełckiej zmarłych w latach 1992–1997, tj. ks. Kazimierza Antoniego Włodarczyka († 1992), ks. Jana Wielgata († 1993), ks. Józefa Drażbę († 1995), ks. Adolfa Jana Jaszczyka († 1995), ks. Stanisława Rogowskiego († 1995), ks. Stanisława Bielawskiego († 1996), ks. Huberta Emila Klingenberga († 1996), ks. Aleksandra Walczyka († 1996). Pod każdym biogramem podano także bibliografię przedmiotową. Wszystkie biogramy księży zostały opracowane w układzie chronologicznym, a w ramach danego roku – w układzie alfabetycznym.

Słowa kluczowe: słownik, diecezja ełcka, zmarli kapłani w latach 1992–1997

**PRIESTS OF THE ELK DIOCESE WHO DIE IN THE YEARS
1992–1997 (FR. KAZIMIERZ ANTONI WŁODARCZYK,
FR. JAN WIELGAT, FR. JÓZEF DRAŻBA,
FR. ADOLF JAN JASZCZYK, FR. STANISŁAW ROGOWSKI,
FR. STANISŁAW BIELAWSKI, FR. HUBERT EMIL KLINGENBERG,
FR. ALEKSANDER WALCZYK)**

Abstract: This article presents eight biographies of priests from the Elk Diocese who died between 1992 and 1997: Father Kazimierz Antoni Włodarczyk († 1992), Father Jan Wielgat († 1993), Father Józef Drażba († 1995), Father Adolf Jan Jaszczyk († 1995), Father Stanisław Rogowski († 1995), Father Stanisław Bielawski († 1996), Father Hubert Emil Klingenberg († 1996) and Father Aleksander Walczyk († 1996). A bibliography of the subject is also provided under each biography. All biographies of priests are arranged chronologically, and within a given year, alphabetically.

Keywords: dictionary, Elk diocese, deceased priests in 1992–1997

Wprowadzenie

Artykuł skupia się na przedstawieniu ośmiu biogramów kapłanów diecezji ełckiej zmarłych w latach 1992–1997, tj. ks. Kazimierza Antoniego Włodarczyka († 1992), ks. Jana Wielgata († 1993), ks. Józefa Drazby († 1995), ks. Adolfa Jana Jaszczyka († 1995), ks. Stanisława Rogowskiego († 1995), ks. Stanisława Bielawskiego († 1996), ks. Huberta Emila Klingenberga († 1996), ks. Aleksandra Walczyka († 1996). Warto zauważyć, iż w całej dotychczasowej historii diecezji ełckiej tylko w jednym roku nie umarł żaden kapłan i był to rok 1994, objęty analizą w tym artykule.

Na treść każdego biogramu składać się będzie ponad 50 podstawowych informacji, w tym wzmianka o środowisku rodzinnym kapłana, ukończonych szkołach i seminarium, święceniach kapłańskich, wikariatach, pracy proboszczowskiej, innych stanowiskach zajmowanych w ramach diecezji ełckiej, ale nie tylko, odznaczeniach i godnościach kościelnych i państwowych, okolicznościach śmierci i pogrzebu, itp. Dodatkowo pod każdym biogramem zamieszczona zostanie bibliografia przedmiotowa. Biogramy w każdej części są opracowane w układzie chronologicznym, a w ramach danego roku w układzie alfabetycznym.

Prawie wszystkie biogramy opracowane zostały w oparciu o trzy rodzaje publikacji: nekrologi zawarte w „Kronikach Urzędowych Diecezji Ełckiej”, *Słownik* – ks. prof. Andrzeja Kopiczki oraz hasła słownikowe i encyklopedyczne opracowywane przez ks. Wojciecha Guzewicza. Istotne znaczenia ma tu zwłaszcza pozycja pt. *„Powiedz ludziom, niech więcej nie płaczą...” Słownik biograficzny zmarłych księży diecezji ełckiej (1992–2017)*, w której to ks. Wojciech Guzewicz przedstawił biogramy zmarłych kapłanów diecezji ełckiej do roku 2017. Niniejsze opracowanie nie jest jednakże wierną kopią tamtego *Słownika*. Różni się zarówno pod względem treści (w biogramach pouzupełniano niektóre informacje) oraz pod względem literatury przedmiotu (dodano nowe publikacje).

1992

WŁODARCZYK KAZIMIERZ ANTONI (1928–1992)

Urodził się 9 stycznia 1928 r. w Bachorzewie k. Jarocina, w parafii Wilkowyja (ówczesna archidiecezja gnieźnieńska). Syn Szczepana i Katarzyny z domu Szyba. Do wybuchu II wojny światowej ukończył cztery klasy szkoły powszechnej. W czasie wojny przebywał w domu rodzinnym. Do gimnazjum uczęszczał w Jarocinie i Środzie. Maturę zdał 13 lipca 1951 r. we Wrocławiu. Przyjęty do Wyższego Seminarium Duchownego „Hosianum” w Olsztynie 15 listopada 1949 r. Święcenia kapłańskie przyjął 6 czerwca 1955 r. z rąk bpa Mariana Jankowskiego, biskupa pomocniczego diecezji siedleckiej. Od 2 lipca 1955 r. tymczasowy administrator w Giżycku, a następnie od 9 lipca 1955 r. wikariusz parafii w Mrągowie – stąd dojeżdżał do Rybna i Kobałt. W 1957 r. został administratorem w Bażynach z filią w Osetniku i Chwałęcinie. Dalej pracował w Marwałdzie (od 15 lipca

1964 r.) – tu też początkowo obsługiwał Glaznoty, a następnie w Kalinowie (od 1 lipca 1982 r.). Zmarł w szpitalu wojskowym w Ełku 30 marca 1992 r. Pochowany został 1 kwietnia 1992 r. w rodzinnej parafii w Wilkowyi.

A. Kopiczko, *Duchowieństwo katolickie diecezji warmińskiej. Część 2: Słownik*, Olsztyn 2007, s. 319; W. Guzewicz, „*Powiedz ludziom, niech więcej nie płaczą...*”. *Słownik biograficzny zmarłych księży diecezji ełckiej (1992–2017)*, Ełk 2017, s. 76–77; tenże, *Katalog duchowieństwa diecezji ełckiej. Zmiany administracyjno-personalne w latach 1992–2017*, Ełk 2018.

1993

WIELGAT JAN (1904–1993)

Urodził się 29 marca 1904 r. w Brzozówce, pow. Augustów, w parafii Bargłów (ówczesna diecezja sejneńska czyli augustowska), w rodzinie Bartłomieja i Józefy z domu Sobolewskiej. Rodzice zajmowali się prowadzeniem gospodarstwa rolnego. Ukończył szkołę powszechną w Bargłowie i gimnazjum państwowe w Suwałkach. Po maturze odbył służbę wojskową w szkole podchorążych i w 1930 r. wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Wilnie. Świecenia kapłańskie przyjął 21 czerwca 1936 r. z rąk abpa Romualda Jałbrzykowskiego, arcybiskupa wileńskiego. Po święceniach pracował jako wikariusz w parafii pw. św. Rocha w Białymstoku. W czasie okupacji niemieckiej był proboszczem parafii Zadziew (13 października 1942 r. miejscowość została w 75% spalona przez Niemców, a ludność wypędzona). Poza tym pełnił także urząd administratora parafii Postawy po tym, jak Niemcy aresztowali tamtejszego proboszcza w lipcu 1942 r. W pierwszych miesiącach 1948 r. był jedynym księdzem w liczącym 13 parafii dekanacie Postawy. Aresztowany przez NKWD w nocy z 9 na 10 lutego 1949 r., po siedmiu miesiącach śledztwa w więzieniu w Mołodecznie, został skazany na karę 10 lat łagru. Wywieziony został do Tajszetłagu w obwodzie irkuckim, później zmieniano miejsca jego pobytu. Zwolniony 10 listopada 1955 r. powrócił do parafii Postawy, ale mimo starań trwających 18 miesięcy nie uzyskał zgody na pracę duszpasterską w tamtejszej wspólnotie. W 1958 r. wyjechał do Polski, przebywał m.in. w swojej rodzinnej parafii (Bargłowie Kościelnym), a następnie podjął pracę w diecezji warmińskiej. Od 4 października 1958 r. był wikariuszem w parafii pw. św. Anny w Sztumie, a dalej administratorem parafii w Galinach (od 4 grudnia 1958 r.). 24 maja 1977 r. przeszedł na emeryturę i zamieszkał w Augustowie. 7 października 1989 r. odznaczony został godnością kanonika honorowego Kapituły Kolegiackiej Sambijskiej z siedzibą w Gołdapi. W wigilię Bożego Narodzenia 1992 r. inkardynował się do diecezji ełckiej. Zmarł podczas sprawowania Najświętszej Ofiary 22 lutego 1993 r. w Augustowie i tam też został pochowany na miejscowym cmentarzu.

J. Golubiewski, *Ks. Jan Wielgat*, „Rajgrodzkie Echa” 1993, nr 6, s. 5; R. Dzwonkowski, *Leksykon duchowieństwa polskiego represjonowanego w ZSRR 1939–1988*, Lublin 2003, s. 631–632; A. Kopiczko, *Duchowieństwo katolickie diecezji warmińskiej. Część 2: Słownik*, Olsztyn 2007, s. 312;

W. Guzewicz, „*Powiedz ludziom, niech więcej nie płaczą...*”. *Słownik biograficzny zmarłych księży diecezji ełckiej (1992–2017)*, Ełk 2017, s. 74–75; tenże, *Katalog duchowieństwa diecezji ełckiej. Zmiany administracyjno-personalne w latach 1992–2017*, Ełk 2018.

1995

DRAŻBA JÓZEF (1934–1995)

Urodził się 28 sierpnia 1934 r. w miejscowości Wierciochy, parafia Raczek (ówczesna diecezja łomżyńska). Po ukończeniu szkoły podstawowej kontynuował naukę w Niższym Seminarium Duchownym we Fromborku i Różanymstoku. Maturę ze specjalnością pedagogiczną uzyskał w Giżycku w 1954 r. Po krótkim okresie pracy nauczycielskiej w parafii Pozezdrze rozpoczął studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Łomży. Świecenia kapłańskie przyjął 29 czerwca 1959 r. z rąk bpa Czesława Falkowskiego, biskupa łomżyńskiego. Jako wikariusz pracował w następujących parafiach: Zalas, Zawady, Jelonki, Burzyn, Lipsk nad Biebrzą, Mały Płock, Rzekuń, Andrzejewo i Kobylin. W 1974 r. został mianowany proboszczem parafii pw. św. Antoniego z Padwy w Chlebotkach, a w 1990 r. – parafii pw. św. Teresy w Wiżajnach. Od 1992 r. piastował urząd wicedziekana dekanatu Matki Bożej Miłosierdzia w Suwałkach. Odznaczony był godnością kanonika honorowego Kolegiackiej Kapituły Sejneńskiej. W połowie października 1994 r. ciężka choroba uniemożliwiła mu dalszą pracę duszpasterską. Zmarł w Szpitalu Wojewódzkim w Suwałkach 7 czerwca 1995 r. Uroczystości żałobne odbyły się w kościele parafialnym w Raczkach, skąd pochodził, po czym trumnę z ciałem pochowano na miejscowym cmentarzu.

Śp. ks. kanonik Józef Drażba, „Kronika Urzędowa Diecezji Ełckiej” 1995, nr 2, s. 80; W. Guzewicz, „*Powiedz ludziom, niech więcej nie płaczą...*”. *Słownik biograficzny zmarłych księży diecezji ełckiej (1992–2017)*, Ełk 2017, s. 21; tenże, *Katalog duchowieństwa diecezji ełckiej. Zmiany administracyjno-personalne w latach 1992–2017*, Ełk 2018; tenże, *Duchowieństwo parafii Wiżajny*, w: *Dzieło wiary. Studia i materiały do dziejów parafii Wiżajny*, pod red. W. Guzewicza, G. Zwierzyńskiego, Wiżajny 2024, s. 118.

JASZCZYK ADOLF JAN (1931–1995)

Urodził się 10 sierpnia 1931 r. w Sułkowie Dolnym, powiat Ciechanów, w parafii św. Mikołaja w Niedzborzu (diecezja płocka), w rodzinie Władysława i Józefy z domu Walenda. Rodzice zajmowali się prowadzeniem gospodarstwa rolnego. Adolf był czwartym dzieckiem z dziewięciorga rodzeństwa. W 1937 r. zaczął uczęszczać do szkoły podstawowej w Niedzborzu. Zdążył ukończyć tylko dwie pierwsze klasy. Wybuch wojny przerwał naukę. Dwie dalsze klasy zaliczył w nauczaniu konspiracyjnym, a po zakończeniu wojny w roku 1945 powrócił do szkoły podstawowej, którą ukończył w 1947 r. Następnie uczył się w szkole średniej o profilu mechanicznym w Iłowie. Maturę zdał w ramach kursu wstępnego do seminarium duchownego w Olsztynie. W Wyższym Seminarium Duchownym „Hosianum”

przebywał w latach 1951–1956. Świecenia kapłańskie przyjął 24 czerwca 1956 r. z rąk bpa Mariana Jankowskiego, biskupa pomocniczego diecezji siedleckiej. Bezpośrednio po święceniach ks. Jaszczyk został skierowany do pracy w Reszlu, na co nie wyraziły zgody ówczesne władze państwowe. Młody kapłan powrócił do rodzinnej parafii, pomagając przez cztery miesiące miejscowemu proboszczowi. W listopadzie 1956 r. podjął pracę w parafii pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Lidzbarku Warmińskim. 7 lipca 1960 r. został najpierw administratorem, a następnie proboszczem parafii w Sterławkach Wielkich i na tym stanowisku przepracował 34 lata, aż do swojej śmierci 1 stycznia 1995 r. W 1982 r. odznaczony został godnością Kapelana Honorowego Jego Świątobliwości. Zmarł w szpitalu w Giżycku (niewydolność serca). Został pochowany w rodzinnej parafii (Niedzborzu) na miejscowym cmentarzu 4 stycznia 1995 r.

Z. Mazur, *Śp. ks. prałat Adolf Jaszczyk*, „Kronika Urzędowa Diecezji Ełckiej” 1995, nr 1, s. 82–87; A. Kopiczko, *Duchowieństwo katolickie diecezji warmińskiej. Część 2: Słownik*, Olsztyn 2007, s. 109; W. Guzewicz, „*Powiedz ludziom, niech więcej nie płaczą...*”. *Słownik biograficzny zmarłych księży diecezji ełckiej (1992–2017)*, Ełk 2017, s. 30–31; tenże, *Katalog duchowieństwa diecezji ełckiej. Zmiany administracyjno-personalne w latach 1992–2017*, Ełk 2018.

ROGOWSKI STANISŁAW (1922–1995)

Urodził się 3 grudnia 1922 r. w Kątach, parafia Burzyn. Do Wyższego Seminarium Duchownego w Łomży wstąpił w 1945 r. Świecenia kapłańskie przyjął pięć lat później, tj. 10 grudnia 1950 r. z rąk bpa Czesława Falkowskiego, biskupa łomżyńskiego. Jako wikariusz pracował w trzech parafiach: Ostrołęka (1950–1956), Czyżew (1956–1961) i Łomża (1961–1964). W 1964 r. został administratorem parafii w Sejnach, a w 1967 r. jej proboszczem i tutejszym dziekanem. Był odznaczony m.in. godnością kanonika honorowego Sejneńskiej Kapituły Kolegiackiej (1970), kanonika gremialnego tejże kapituły (1971), prałata honorowego Jego Świątobliwości Pawła VI (1975) oraz archidiakona Kapituły Sejneńskiej (1985). 30 października 1993 r. przeszedł na emeryturę i zamieszkał przy parafii sejneńskiej. Zaslugą ks. Rogowskiego było m.in. przeprowadzenie gruntownego remontu kolegiaty sejneńskiej (1966–1974), przygotowanie uroczystości koronacji figury Matki Bożej Sejneńskiej (1975), odbudowanie spalonego kościoła w Żagarach (konsekracja odbudowanej świątyni miała miejsce 23 sierpnia 1987 r.), przeniesienie opuszczonej molenny staroobrzędowców z Pogorzela do Gib, a w 1992 r. doprowadzenie do konsekracji tegoż kościoła jako świątyni parafialnej pw. św. Anny. Zmarł w szpitalu sejneńskim 19 czerwca 1995 r. w 73. roku życia i 45. roku kapłaństwa. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w bazylice sejneńskiej. Trumna z ciałem zmarłego kapłana została złożona na cmentarzu parafialnym w Sejnach.

Śp. ks. prałat Stanisław Rogowski, „Kronika Urzędowa Diecezji Ełckiej” 1995, nr 2, s. 81; *Sanktuarium Matki Bożej w Sejnach w 40-lecie koronacji Cudownej Figury Łaskami Słynącej od Trójcy Świętej*, pod red. E. Klimańca, Sejny 2015, s. 29; W. Guzewicz, „*Powiedz ludziom, niech więcej nie płaczą...*”. *Słownik biograficzny zmarłych księży diecezji ełckiej (1992–2017)*, Ełk 2017, s. 54–55;

tenże, *Katalog duchowieństwa diecezji elckiej. Zmiany administracyjno-personalne w latach 1992–2017*, Elk 2018; tenże, *Sejneński ośrodek kościelny (wybrane zagadnienia)*, „Civitas et Lex”, 3(2016), nr 2(10), s. 87–98.

1996

BIELAWSKI STANISŁAW (1939–1996)

Urodził się 8 maja 1939 r. we Włostowicach k. Puław (diecezja lubelska), w rodzinie rolniczej Zygmunta i Wandy z domu Szczypa. Ukończył szkołę podstawową w Puławach i Gimnazjum Biskupie w Lublinie. Absolwent Wyższego Seminarium Duchownego „Hosianum” w Olsztynie (1957–1963). Świecenia kapłańskie przyjął 2 czerwca 1963 r. z rąk bpa Tomasza Wilczyńskiego, biskupa warmińskiego. Był wikariuszem w parafii pw. św. Józefa w Olsztynie (1963–1966) i pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Olecku (1966–1974). Od 1974 r. pełnił funkcję wikariusza-ekonomy, a następnie od 1975 r. – proboszcza parafii pw. Matki Bożej Różańcowej w Mikołajkach Mazurskich. W 1990 r. mianowany dziekanem dekanatu mikołajskiego. Odznaczony był m.in. godnością kanonika honorowego Kapituły Katedralnej w Elku (1992). Zmarł 22 lutego 1996 r. w Mikołajkach Mazurskich i tam też 24 lutego tr. został pochowany na miejscowym cmentarzu.

M. Szczęsny, *Śp. ks. kanonik Stanisław Bielański*, „Kronika Urzędowa Diecezji Elckiej” 1996, nr 1, s. 77; A. Kopiczko, *Duchowieństwo katolickie diecezji warmińskiej. Część 2: Słownik*, Olsztyn 2007, s. 23; W. Guzewicz, „*Powiedz ludziom, niech więcej nie płaczą...*”. *Słownik biograficzny zmarłych księży diecezji elckiej (1992–2017)*, Elk 2017, s. 12; tenże, *Katalog duchowieństwa diecezji elckiej. Zmiany administracyjno-personalne w latach 1992–2017*, Elk 2018.

KLINGENBERG HUBERT EMIL (1937–1996)

Urodził się 6 maja 1937 r. w Sztumskiej Wsi na Powiślu (diecezja warmińska), w rodzinie Emila i Marii z domu Sypniewskiej. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Sztumskiej Wsi (1951), a następnie Liceum Ogólnokształcącego w Kwidzynie (1955), starał się o przyjęcie do Wyższego Seminarium Duchownego „Hosianum” w Olsztynie. Choroba oczu i inne dolegliwości zmusiły go jednak do wycofania dokumentów. Po 11 latach ponownie ubiegał się o przyjęcie do seminarium olsztyńskiego. Został przyjęty i po odbyciu studiów filozoficzno-teologicznych otrzymał święcenia kapłańskie 4 czerwca 1972 r. z rąk bpa Józefa Drzazgi, biskupa warmińskiego. Po święceniach został skierowany do parafii w Pomorskiej Wsi. Pracował tam do 1 sierpnia 1984 r., po czym został proboszczem w Krasnej Łące. Następnie przewidziany był na stanowisko penitencjarza w parafii pw. Miłosierdzia Bożego w Kwidzynie, jednak już od września 1988 r. rozpoczął pracę jako wikariusz w parafii pw. św. Andrzeja Boboli w Białej Piskiej. Po kilku miesiącach – 11 lutego 1989 r. – ze względu na pogarszający się stan zdrowia przerwał pracę duszpasterską i został przeniesiony w stan spoczynku (na rentę). Podjął leczenie, które miało też skutki uboczne – nastąpiło dalsze

osłabienie zdrowia księdza. W tym czasie, na ile zdrowie pozwalało, pomagał duszpastersko w parafii Cichy koło Olecka (1989–1990). Od 1 lipca 1990 r. był wikariuszem w Świątyni k. Szczytna, a następnie jeszcze tego samego roku został mianowany wikariuszem parafii pw. Matki Kościoła w Gołdapi. W czerwcu 1996 r., zwolniony z wikariatu w Gołdapi, powrócił do rodzinnej miejscowości, tj. Sztumskiej Wsi. Tam też zmarł 21 września 1996 r. i został pochowany na miejscowym cmentarzu.

Śp. ks. Hubert Klingenberg, „Kronika Urzędowa Diecezji Ełckiej” 1996, nr 4, s. 94–95; A. Kopiczko, *Duchowieństwo katolickie diecezji warmińskiej. Część 2: Słownik*, Olsztyn 2007, s. 134; W. Guzewicz, „Powiedz ludziom, niech więcej nie płaczą...”. *Słownik biograficzny zmarłych księży diecezji ełckiej (1992–2017)*, Ełk 2017, s. 33–34; tenże, *Katalog duchowieństwa diecezji ełckiej. Zmiany administracyjno-personalne w latach 1992–2017*, Ełk 2018.

WALCZYK ALEKSANDER (1936–1996)

Urodził się 17 kwietnia 1936 r. w Godowie, w powiecie Opole Lubelskie, w diecezji lubelskiej. Syn Antoniego i Weroniki z domu Całko. Rodzice zajmowali się prowadzeniem gospodarstwa rolnego. Wykształcenie w zakresie szkoły średniej zdobywał najpierw przez dwa lata w Liceum Biskupim w Lublinie, a następne w Liceum Ogólnokształcącym w Chodlu. Maturę zdał w 1954 r. Przez dwa lata pracował jako świecki katecheta, potem wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego „Hosianum” w Olsztynie. Świecenia kapłańskie przyjął 22 września 1962 r. z rąk bpa Tomasza Wilczyńskiego, biskupa warmińskiego. Jako wikariusz pracował w następujących parafiach: Węgorzewo (1962–1963), Młynary (1963–1964), Ostróda, pw. Niepokalanego Poczęcia (1964–1971) oraz Olsztyn, pw. NSJ (1971). W 1971 r. został mianowany administratorem parafii w Kochanówce, dekanat Lidzbark Warmiński. 30 czerwca 1974 r. został przeniesiony na stanowisko proboszcza w Radziejach, dekanat Węgorzewo, gdzie pracował do roku 1994. W 1992 r. odznaczony został godnością kanonika honorowego Kapituły Katedralnej w Ełku. Ostatnie dwa lata życia spędził na plebanii w Pozezdrzu, pomagając ks. Franciszkowi Stosikowi, miejscowemu proboszczowi. Zmarł 15 maja 1996 r. w Pozezdrzu, w rozpoczętym 61. roku życia i 34. roku kapłaństwa. Doczesne szczątki kapłana Aleksandra Walczyka zostały przewiezione do Chodla – rodzinnej parafii zmarłego i tam złożone na miejscowym cmentarzu.

Śp. ks. kan. Aleksander Walczyk, „Kronika Urzędowa Diecezji Ełckiej” 1996, nr 2, s. 53; A. Kopiczko, *Duchowieństwo katolickie diecezji warmińskiej. Część 2: Słownik*, Olsztyn 2007, s. 305–306; W. Guzewicz, „Powiedz ludziom, niech więcej nie płaczą...”. *Słownik biograficzny zmarłych księży diecezji ełckiej (1992–2017)*, Ełk 2017, s. 73–74; tenże, *Katalog duchowieństwa diecezji ełckiej. Zmiany administracyjno-personalne w latach 1992–2017*, Ełk 2018.

BIBLIOGRAFIA

- Czartoszewski J., *Historia duszpasterstwa katolickiego w parafii Maki Bożej Anielskiej w Lipsku nad Biebrzą w latach 1914–1997*, „Studia Elckie” 2014, t. 2, s. 213–239.
- Dzieło wiary. Studia i materiały do dziejów parafii Wiżajny*, pod red. W. Guzewicza, G. Zwierzyńskiego, Wiżajny 2024.
- Guzewicz W., „*Powiedz ludziom, niech więcej nie płaczą...*”. *Słownik biograficzny zmarłych księży diecezji elckiej (1992–2017)*, Elk 2017.
- Guzewicz W., *Encyklopedia parafii i kościołów diecezji elckiej. T. I (Augustów – Janówka)*, Elk 2024.
- Guzewicz W., *Encyklopedia parafii i kościołów diecezji elckiej. T. II (Jeleniewo – Ruciane-Nida)*, Elk 2025.
- Guzewicz W., *Encyklopedia parafii i kościołów diecezji elckiej. T. III (Rutka-Tartak – Żytkiejmy)*, Elk 2025.
- Guzewicz W., *Katalog duchowieństwa diecezji elckiej. Zmiany administracyjno-personalne w latach 1992–2017*, Elk 2018.
- Guzewicz W., *Sejneński ośrodek kościelny (wybrane zagadnienia)*, „Civitas et Lex” 2016, nr 2, s. 87–98.
- Kopiczko A., *Duchowieństwo katolickie diecezji warmińskiej. Część 2: Słownik*, Olsztyn 2007.